

У централном делу студије, која има неколико поглавља, др Човић је разматрао са више аспеката тинске особености уметничке историјске прозе, стално поредећи главна дела А. Н. Толстоја са најуспешнијим деловима тог жанра у руској класичној књижевности, — романом „Капетанова књи“ А. Пушкина, „Тарасом Бульбом“ Н. Гогоља, и посебно детаљно са „Ратом и миром“ Лава Толстоја.

Посебно треба истакти вредност Човићевог аналитичког поступка у третману теме и граве. Испитао је историјат процеса стварања Толстојевих дела о епоси Петра Великог, приповедни манир, „авторов лик“ као основни конструкт романа „Петар Први“. У анализи стила разматрао је стил историјске прозе са три битна аспекта: само дело; у односу на руску класичну прозу; у односу на наш и европски историјски роман. Посебно су успеле његове анализе видова објективације симејних ситуација романа лексиком и фразеологијом грамата, записника са сувења. Тајне царске канцеларије, званичне кореспонденције државних институција, као и реминисценцијама и интерполяцијама из књижевних дела друге половине XVII века. Презентирање нараџије имперсоналног казивача, и осталих актера у тој функцији, је изверено...

М. Бабовић (Из рецензије)